7A 57/2002-25

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Součkové a soudců JUDr. Antonína Koukala a JUDr. Marie Turkové v právní věci žalobce MUDr. P. S., zastoupeného advokátkou JUDr. Radkou Procházkovou, Masarykova 43, Ústí nad Labem, proti žalovanému Českému telekomunikačnímu úřadu, Sokolovská 219, Praha 9, v řízení o žalobě proti rozhodnutí předsedy Českého telekomunikačního úřadu ze dne 26. 3. 2002, č. j. 38220/2001-603,

t a k t o :

Věc **s e p o s t u p u j e** Městskému soudu v Praze jako soudu věcně a místně příslušnému.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobu podanou žalobcem u Vrchního soudu v Praze se žalobce domáhá zrušení rozhodnutí předsedy žalovaného označeného v záhlaví tohoto usnesení, jímž bylo změněno rozhodnutí Českého telekomunikačního úřadu ze dne 30. 11. 2001, č. j. 127312/2001-635 2/VI-R.

Spis byl Vrchním soudem v Praze podle ustanovení § 132 zákona č. 150/2002. Sb., soudní řád správní, postoupen k vyřízení Nejvyššímu správnímu soud. Podle tohoto ustanovení je Nejvyšší správní soud povinen dokončit řízení ve věcech správního soudnictví, v nichž byla dána před účinností soudního řádu správního věcná příslušnost k řízení vrchním soudům nebo Nejvyššímu soudu.

O takový případ zde ovšem nejde. Vrchní soudy byly podle ustanovení § 246 odst. 2 o. s. ř. ve znění účinném do 31. 12. 2002 věcně příslušné k přezkoumávání rozhodnutí ústředních orgánů státní správy. Tento pojem je přesně vymezen, a to zákonem č. 2/1968 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České republiky, ve znění pozdějších předpisů. Z tohoto zákona vyplývá, že ústředním orgánem státní správy jsou ministerstva, a dále některé jiné správní úřady tam výslovně uvedené. Český telekomunikační úřad mezi nimi však není. Pokud by zákonodárce zamýšlel založit právní postavení Českého telekomunikačního úřadu jako ústředního orgánu státní správy, musel by jej v zákoně č. 151/2000 Sb., o telekomunikacích takto označit, jako to ostatně učinil při zřízení některých správních úřadů, když při jejich zřízení takový úřad za ústřední orgán výslovně označil a současně novelizoval kompetenční zákon. Soud proto vyšel z toho, že ústředními orgány státní správy ve smyslu ustanovení § 246 odst. 2 o. s. ř. jsou jen ústřední orgány státní správy, které jsou zákonem za takové prohlášeny.

V řízení o žalobě byl věcně příslušným podle ustanovení § 246 odst. 1 o. s. ř. (ve znění účinném do 31. 12. 2002) krajský soud, místně příslušným pak soud, v jehož obvodu má sídlo správní orgán, jehož rozhodnutí se přezkoumává (ustanovení § 246a odst. 1 o. s. ř. ve znění účinném do 31. 12. 2002). Podle ustanovení § 9 odst. 1 zákona č. 6/2002 vykonává v obvodu hlavního města Prahy působnost krajského soudu Městský soud v Praze. Protože podle ustanovení § 7 odst. 1 a odst. 2 s. ř. s. je k řízení o žalobě od 1. 1. 2003 věcně a místně příslušným Městský soud v Praze, Nejvyšší správní soud věc postoupil podle ustanovení § 7 odst. 5 s. ř. s. tomuto soudu, který se bude dále mj. zabývat splněním zákonem stanovených podmínek řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení nejsou opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 15. dubna 2003

JUDr. Marie S o u č k o v á
předsedkyně senátu